

[Ministeren for skatter og afgifter]

om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af ligningsloven. (Kontantvurdering m. v.) med henblik på at gennemføre de offentlige vurderinger som kontantvurderinger fra og med 17. alm. vurdering. I de tilfælde, hvor denne vurdering eller en senere vurdering inden 1. januar 1982 skal lægges til grund, må kontantværdien forhøjes, således at der opnås et beregningsgrundlag, der gennemsnitligt svarer til 16. alm. vurdering med et tillæg på 35 pct. Efter de senest foreliggende skøn over den gennemsnitlige prisudvikling for ejerboliger siden 16. alm. vurdering foreslås kontantværdien ved 17. alm. vurdering eller en senere vurdering foretaget inden 1. januar 1982 forhøjet med 40 pct., for at der også for disse ejendomme kan fastholdes et gennemsnitligt uændret niveau for lejeværdiberegningen i forhold til 1980.

Lejeværdiprocenterne foreslås uændrede i forhold til 1980, dvs. 1,7 pct. af beregningsgrundlag indtil 1 mill. kr. og 5 pct. af beregningsgrundlag herover. For skattepligtige over 67 år nedsættes satsen på 1,7 pct. til 0,8 pct.

Reglerne om standardfradrag foreslås uændret i forhold til 1980.

Da lovforslaget går ud på at fastsætte lejeværdireglerne på samme grundlag som gældende for 1980, kan lovforslaget ikke antages at have nævneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i folketinget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. 865**

1) Til *justitsministeren* af:

Erlendsson (FP):

»Vil ministeren som et nødvendigt led i kampen mod udbredelsen af hash og andre narkotika og for at vanskeliggøre salget af disse stoffer gøre sit til, at rigsadvokatens cirkulære nr. 144 af 15. juni 1969 omgående ophæves, hvorefter det i alle tilfælde strafforfølges at være i besiddelse af ikke-lægeordnede narkotika – også i de tilfælde, hvor den pågrebne erklærer det pågældende euforiserende stof for at være udelukkende til eget brug?«

Skriftlig begrundelse

Det stadig stigende misbrug af narkotika og den mere og mere åbenlyse handel med euforiserende stoffer er en trussel mod stadig flere, særlig børns og unge menneskers liv og velfærd. Narkohandlernes mellemforhandlere sørger for ikke at have mere »stof« på sig, end hvad de kan hælde er til eget brug.

Politiets og anklagemyndighedens bevisbyrde bliver derved oftest uoverkommeligt stor.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hr. Erlendsson spørger kort, om jeg vil ophæve rigsadvokatens cirkulære af 15. juni 1969. Dette cirkulære har overskriften »Følgning af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer«, og i cirkulæret redegøres der i detaljer for, hvorledes anklagemyndigheden og politiet skal behandle sager om forbrug og udbredelse af euforiserende stoffer, og der er givet anvisninger på de forskellige former for strafferetlig reaktion i anledning af forskellige overtrædelser af lovgivningen.

Politiet kan i mindre grove tilfælde, besiddelse af stoffer til eget brug, afgøre sagen med en advarsel, og jeg skal understrege – og det vil jeg gerne gøre meget stærkt – at en advarsel er en strafferetlig reaktion. Det er en strafferetlig sanktion omhandlet i retsplejeloven, og der er således ikke tale om, at man har legaliseret besiddelse af stoffer.

Efter cirkulæret skal efterforskningen og retsforfølgningen koncentrere sig om overtrædelser, som består i indførsel, fremstilling, forarbejdning og salg af euforiserende stoffer.

Sammenfattende siges det efter cirkulæret, at alle overtrædelser af lovgivningen er straffbare, og at indsatsen særlig skal koncentreres om de halvårlige lovovertrædelser, og det svarer sådan set til de almindelige principper for politiets virke her i samfundet.

Det er efter min opfattelse den eneste rigtige måde at behandle sagerne på, og der er derfor ikke aktuelle overvejelser i gang om en ophævelse af dette cirkulære.

Erlendsson (FP):